

ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ποτέ νά μὴν εἰρωνευώμεθα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν εἰς τὰ θαύματα. Ἄς ἀφήσωμεν ἕκαστον νὰ πιστεύῃ εἰς ὅ,τι ἐπιθυμῇ ἢ καρδιά του.

*

Τὸ πάθος τῆς ἐρωτευμένης ἑταίρας ἔχει κάποτε τὴν ἀλγαινὴν βιαιότητα αὐτοκτονίας.

*

Ἡ ἀγάπη ποὺ μᾶς προσφέρεται ἀπὸ νεωτέραν ἀπὸ ἡμᾶς γυναῖκα μᾶς κάμει μᾶλλον νὰ ἀγωνισθῶμεν.

*

Εἰς τοὺς ἀγῶνας ὁ Ἄγγλος ζητεῖ τὴν φυσικὴν χάραν, ὁ Γάλλος τὴν μέθην τοῦ πολέμου.

*

Πολλοὶ καυχῶνται ὅτι εἰργάσθησαν καλῶς, ὅταν εἰργάσθησαν κακῶς μὲν, ἀλλὰ εἰς πολλὰ πράγματα.

*

Οἱ ἀληθῶς ἀνεξάρτητοι εἶνε σπανίως κακοὶ. Οἱ κακοὶ εἶνε ἀνελεύθεροι.

*

Γενικῶς οἱ αἰσιόδοξοι ἔχουν στεγνὴν καρδίαν καθὼς ἔχουν ἀποφασισμὸν νὰ μὴν ἐνοχληθοῦν μὲ τίποτε.

*

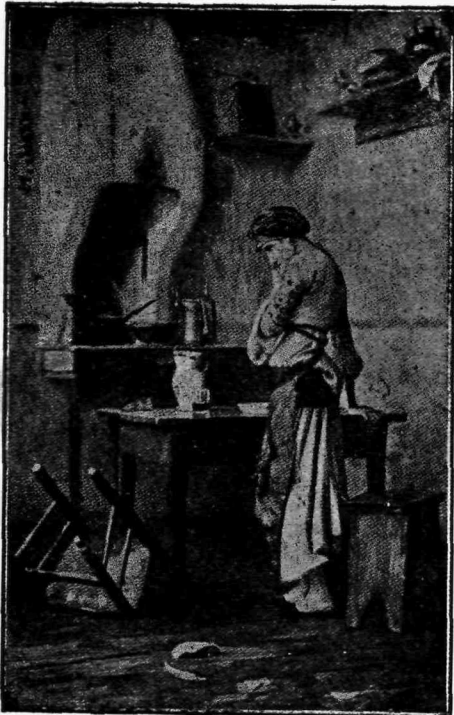
Αἱ χειρότεροι ἀδεξιότητες εἶνε συνήθως αἱ πλέον δικαιολογημέναι.

*

Ἐπάρχουν ἀνθρωποὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἀγαπῶμεν πλέον καὶ τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις ἀγαπῶμεν ἀκόμῃ. προσκολλώμεθα εἰς αὐτοὺς ὡς εἰς μνήμα...

*

Πολλὰς φορές λυπούμεθα ὄχι τοὺς δυστυχιστοὺς ἀλλὰ τοὺς ἐννοσούντας τὴν εὐτυχίαν κατ' ἄλλον τρόπον, διὰ-

Θ. Ράλλη

Ὁ πρῶτος μιάτσος

Richard König. Ἡ Μοῦσα (Μουσεῖον Δρεσδης)

φορον ἀπὸ τὸν ἰδικόν μας. Ἡ συμπάθειά μας αὐτὴ πρὸς τοὺτους εἶνε ἠγῶσιμός.

*

Ἐκτὸς μερικῶν ἐξαιρέσεων οἱ πολυγράφοι συγγραφεῖς ἐργάζονται ἐναντίον τῆς ἰδίας των καλλιτεχνικῆς θέσεως. Εἰς ἴσην ἀξίαν, ἡ ποιότης τῶν ἔργων φαίνεται καλύτερα ὅταν ἡ ποσότης εἶνε μικροτέρα.

*

Οἱ συγγραφεῖς οἱ δικαιολογούμενοι μὲ τὴν φράσιν «θεατρικὴ ἀνάγκη» δὲν ὑποφιάζονται ὅτι κακῶς γνωρίζουν ἓνα μέρος τῆς ὠραιότητος τοῦ θεάτρου. Καθότι τὸ λαμπρότερον στόλισμα μιᾶς τέχνης συνίσταται εἰς τὰς δυσκολίας τῆς, ὅπως ἡ λεπτοτέρα χάρις μιᾶς γυναικὸς ἔγκειται εἰς τὴν ἀθωότητά τῆς.

*

Μία λέξις ἀρκεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ ὠραίαν ἐντύπωσιν ἔργου τινός, ὅπως θρόμβος αἵματος δύναται νὰ σταματήσῃ ὀλόκληρον τὴν κυκλοφορίαν.

*

Αἱ γυναῖκες μερικῶν συγγραφέων ὀφείλουν νὰ συνονοῦν τὴν συζυγικὴν ἀγάπην των μὲ τὴν ἀλγαινὴν ἐπιείκειαν τῶν μητέρων τῶν πασχόντων.

*

Οἱ μεγάλῃς ἀξίας ἀνθρωποὶ οἵτινες ἀπὸ πλάνην ἀπεμακρύνθησαν τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐπανέρχονται πάντοτε εἰς αὐτόν.

*

Τὸ θέατρον εἶνε ἡ ἀναλογία ἐν τῇ ὑπερβολικότητι.

*

Αἱ ἀπαντήσεις τῶν γυναικῶν εἶνε κάποτε ἐπιφοβοὶ — ἀλλὰ ποτὲ τόσοσ ὅσον ἡ σιωπὴ των.

*

Ὁ τυφλὸς εἶνε γενικῶς γαλήνιος, καθότι ὁ ὄρος τῆς ζωῆς του εἶνε ἡ ἐμπιστοσύνη.

*

Τὸ πρόσωπον τῶν κωφῶν ὁμοιάζει μὲ ὥρολόγιον ποὺ ποτὲ δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν ὥραν του.